

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 14 grudnia 2012 r.

Poz. 4353

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-III.4131.2.ESR WOJEWODY POMORSKIEGO

z dnia 7 grudnia 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1991 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.),

stwierdza się nieważność

§ 2. pkt 3, § 3, § 4, § 5 uchwały Nr XXIII/11/2012 Rady Miasta Pucka z dnia 30 października 2012 roku w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych powyżej 4,5% dla punktów sprzedaży (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, jak

i w miejscu sprzedaży tych napojów oraz usytuowania na terenie miasta miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Uzasadnienie

W dniu 31 października 2012 roku Rada Miasta Pucka podjęła uchwałę w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych powyżej 4,5% dla punktów sprzedaży (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, jak i w miejscu sprzedaży tych napojów oraz usytuowania na terenie miasta miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Jako podstawę prawną uchwały Rada wskazała art. 12 ust. 1, 2, 4 oraz art. 14 ust.6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r., Nr 70, poz. 473 ze zm. – w uchwale wskazany został nieaktualny już numer Dziennika Ustaw, w którym opublikowano tekst jednolity).

W § 2 pkt 3 uchwały ustalony został zakaz sprzedaży napojów alkoholowych w formie obnośnej i obwoźnej.

W ocenie organu nadzoru, ustalając, że sprzedaż napojów alkoholowych nie może się odbywać w formie handlu obnośnego i obwoźnego, Rada Miasta przekroczyła swoje uprawnienia wynikające z art. 12 ust.2 oraz art. 14 ust. 6 cyt. ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Na podstawie art. 12 ust. 2 rada gminy upoważniona jest do określenia jedynie **zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych** .

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym, (np.: wyrok NSA z dn. 05.07.2007 r. sygn. akt II GSK 81/07), zawarte w art. 12 ust. 2 cyt. ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi upoważnienie do ustalenia " **zasad usytuowania miejsc** " podlega ścisłej wykładni językowej.

„**Usytuowanie**” zaś oznacza – zgodnie ze Słownikiem synonimów, wyd. PWN, Warszawa 2007 r. - położenie, lokalizację, umiejscowienie. **Umiejscowienie**” natomiast jest to miejsce, jakie to coś zajmuje względem czego (Słownik języka polskiego, PWN, Warszawa 2007 r.).”

Natomiast na podstawie art. 14 ust. 6 cyt. ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi do rady gminy należy wprowadzenie (stałego lub czasowego) zakazu sprzedaży, podawania,

spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych w innych niż wymienione przez ustawodawcę miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, **ze względu na ich charakter** .

W ocenie organu nadzoru § 2 pkt 3 uchwały narusza art. 12 ust.2 oraz art. 14 ust. 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości w zw. z art. 2 Konstytucji, bowiem postanowienia te nie określają ani z **asad usytuowania** punktów **sprzedaży napojów alkoholowych** (ich rozmieszczenia w **terenie**), **ani miejsca, obiektu, czy obszaru**. Określają natomiast sposób prowadzenia działalności handlowej (w punkcie o zmiennej lokalizacji).

Tak określone ograniczenie nie znajduje zatem oparcia w przepisach ustawowych, przyznających radzie **gminy** kompetencje do stanowienia prawa w sprawie ustalenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz zakazu ich sprzedaży (podawania, spożywania oraz wnoszenia).

Żaden ze wskazanych w podstawie prawnej uchwały przepisów nie uprawnia Rady Gminy do wprowadzenia generalnego zakazu **sprzedaży napojów alkoholowych** w postaci handlu obnośnego i obwoźnego.

Rada gminy powinna określić, w jakich miejscach, obiektach lub obszarach gminy, **ze względu na ich charakter** , zakaz sprzedaży napojów alkoholowych ma obowiązywać. Nie została zaś uprawniona do określenia **sposobu** ich sprzedaży.

Nadto, § 4 uchwały jest niezgodny z zasadami techniki prawodawczej, gdyż zawiera postanowienia powtarzające i jednocześnie modyfikujące przepisy ustawy, które określone są w art. 14 ust.5 cyt. ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi - czym narusza § 137 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dn. 20.06.2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U Nr 100, poz.908).

W orzecznictwie sądowym ugruntowany jest pogląd, iż regulacje ustawowe nie mogą być powtarzane bądź modyfikowane przez przepisy prawa miejscowego i naruszenie tej zasady stanowi istotne naruszenie prawa (np. wyroki NSA z dnia 30 stycznia 2003 r., SA/Ka 508/02 i z dnia 14 października 1999 r., II SA/Wr 1179/98).

Organ nadzoru zgadza się ze stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, które wyrażone zostało w wyroku z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie o sygnaturze akt III SA/Wr 204/08 (LEX nr 507817), że naruszenie powyższej zasady może skutkować powstaniem u adresatów uchwały mylnego przekonania, że transponowane na grunt lokalny normy prawa powszechnie obowiązującego są jedynie normami prawa miejscowego, które wiążą wyłącznie na obszarze właściwości lokalnego prawodawcy.

Dodatkowo, treść § 3 oraz § 5 przedmiotowej uchwały wykracza poza delegację ustawową zawartą we wskazanych w podstawie prawnej uchwały przepisach art. 12 ust. 2 oraz art. 14 ust.6 cyt. ustawy o wychowaniu w trzeźwości (...). Regulacje zawarte w tych postanowieniach dotyczą bowiem zasad udzielania zezwoleń na **sprzedaż napojów alkoholowych** , które uregulowane zostały w art. 18 oraz art. 18¹ cyt. ustawy.

Powyższe uchybienia mają charakter rażącego naruszenia prawa i skutkują nieważnością uchwały w zakresie § 2 pkt 3, § 3, § 4, § 5 uchwały.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski

Ryszard Stachurski